

Ostatnia fala

To było jeszcze zanim przyszła ostatnia fala
Kiedy przypomniał sobie o Alice
Nie to, żeby myślał o niej zbyt często
Tak jak nie myśli się o meblach
Nie wspomina książek ustawionych rzędem

A jednak sobie przypomniał o Alice
O tym, że się odwrócił od jej piersi nad ranem
Była chętna, rozgrzana, a on pozwolił jej zasnąć
Jakby mógł ją jeszcze kiedyś objąć

Jadł potem płatki i patrzył na wodę
Myśląc o tym, jak oceany łączą się nad przesmykiem
lądu
Mieszają się ze sobą jak ślina jego i Alice
A i tak pozostają różne i osobne
Kiedy wychodził, jeszcze spała
Słońce bezlitośnie odkryło jej zmarszczki w kącikach ust
Wyglądała jak jedna z tych zdechłych ryb w porcie w
Rhodes

To było jeszcze zanim przyszła ostatnia fala
Kiedy przypomniał sobie o Alice
O tym, że nie powiedział jej, że ją kocha
Teraz jej twarz powróciła a fala
rozbryznięta się w wachlarz kropel
Które wyschły po chwili jak ziarenka ryżu

Nie zaludnił ziemi. Nie zostawi po sobie
Synów, którzy grają w szkolnej drużynie futbolowej
Ani rudowłosej córki studiującej w Oxfordzie
Myśli z przerażeniem, że zostanie po nim
Tylko Alice – przez lat ile: trzydzieści czy dziesięć
Będzie w jej pamięci? Tylko w jej pamięci.

Zdawało się, że ocean zamarznął
Ostatnia fala wysklepiła się jak kościół
Stał na środku i krzyczał
Z niepotrzebną deską surfingową
Od sinych posadzek i ścian
odbijało się echem imię Alice

Margot

Umoczyła swoje białe włosy w czerwonej farbie
Ma oprawki z napisem *Fuck the system*
i T-shirt z panterą
Na stoliku z pełnych piersi
Rozstawia lalczany serwis do kawy Made In China.

Po jednej stronie siada ona
Po drugiej sadza lalkę z dzieciństwa
I leje lzy do pełna
W miniaturowe filiżanki z porcelany

I mówi och, moja Margot
Znowu ich dzisiaj widziałam.

Ich oczy śmiejące się, kurze łapki jak słoneczne
promienie
Ich dłonie splecione jak koszyk, ich usta rozchylone.

Czy myślisz, że niektórym kobietom to się po prostu
przydarza
Lub w jakiś szczególny sposób na to zasłużyły?
Mają lepsze ubrania, lepsze rzęsy, lepiej pachną
Perfумы, chustki, szminki i buty od Diora?
Może są pełne cnót. Częściej chodzą do kościoła
Albo nie chodzą wcale. Śmieją się lub smucą.
Są bardziej, są więcej, są bezgranicznie.

Och, moja Margot
Znowu ich dzisiaj widziałam
Zawsze stają obok mnie
On mnie przypadkiem dotknął, gdy szukał biletu
Jak ciepła była jego dłoń, Margot.

Jeżdżą tym samym tramwajem, a ja umieram, Margot
A ja umieram.

Między

Gdzieś między jawą a snem
Gdzieś między dniem a nocą
Postanowiłam, że będę cię kochać
Dawno nie padał śnieg
Nagie gałęzie cięły niebo na plastry
W altance na skraju świata
Kloszard z kloszardką
Zgniatali liryki miłosne
I rzucali w ogień

Gdzieś między jawą a snem
Gdzieś między światłem a mrokiem
Postanowiłam, że będę cię kochać
Nasz dom obrósł w sople
Bezlitośnie jasne i ostre
I martwe dłonie liści
Zrozumiałam, że każdy nasz wspólny dzień
Będzie świętem
Zmarłych
Jeśli tego kawałka lodu,
Który utkwiał ci pod powieką
Nie uda mi się rozpuścić łzami

Gdzieś między jawą a snem
Gdzieś między skałą a cieniem
Między kształtem a powidokiem
Postanowiłam, że będę cię kochać

Tak jak postanawia się walczyć i zginąć
Albo nie walczyć – i przeżyć
Życ lub umrzeć
Postanowiłam, że będę cię kochać
Aż po horyzont